



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 31/2021
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Τμήμα Ε΄)
Συνεδρίαση της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2021**

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Νίκη Μαριόλη, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Αφροδίτη Κουτούκη, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αθηνά Αλεφάντη, Αγγελική Καστανά, Γεώργιος Βαμβακίδης, Ιωάννης Χατζηνέκουρας, Αθανάσιος Θεοχάρης, Ιωάννα Λεμπέση, και Μαρία Δεληγιάννη, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγήτρια: Χριστίνα Γιωτοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός ερωτήματος: Το με αριθμό πρωτοκόλλου 2020/0010152/23.12.2020 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών/Γενική Γραμματεία Ιθαγένειας, Κεντρική Διεύθυνση Ιθαγένειας.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται: α) αν, σε περίπτωση ακύρωσης από το διοικητικό εφετείο αποφάσεων απορριπτικών αιτήσεων πολιτογράφησης ομογενών αλλοδαπών για έλλειψη αιτιολογίας, οι οποίες είχαν ως αφετηρία τη διενέργεια εξέτασης των αιτούντων ενώπιον του Έλληνα Πρόξενου ως προς την ύπαρξη ελληνικής συνείδησης, επιβάλλεται η αναπομπή των υποθέσεων σ' αυτόν, για να αιτιολογήσει επαρκώς την κρίση του και β) αν η Διοίκηση οφείλει να εκδώσει νέες απορριπτικές αποφάσεις των αιτημάτων πολιτογράφησης με επαρκή αιτιολογία στο σώμα της πράξης.

Εισηγήτρια: Χριστίνα Γιωτοπούλου, Πάρεδρος ΝΣΚ. (γνώμη χωρίς ψήφο).

Στο πιο πάνω ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε΄)
γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

Από το ανωτέρω έγγραφο ερώτημα της υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν, ειδικότερα, δε από την με αριθμό 1391/2020 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα Θ΄ Ακυρωτικός Σχηματισμός), την έκθεση του διευθύνοντος το Προξενικό Γραφείο στη Βυρηττό, και τις ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών απόψεις της υπηρεσίας με αριθμό πρωτοκόλλου 2019/0017587/11.11.2019, προκύπτουν τα εξής:

1. Με την ανωτέρω δικαστική απόφαση αναπέμφθηκε στη διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, κατά το σκεπτικό, η υπόθεση του Π.Ν (Ρ.Ν), κατοίκου Βυρηττού Λιβάνου, κατόπιν της από το Δικαστήριο ακύρωσης υπουργικής απόφασης που απέρριψε αίτηση πολιτογράφησης του ανωτέρω, υποβληθείσα κατ' επίκληση της διάταξης του άρθρου 10 του ν. 3284/2004, για τον λόγο της πλημμελούς αιτιολογίας της απορριπτικής υπουργικής απόφασης, και ειδικότερα για τον λόγο ότι ο υπουργός δεν αιτιολόγησε, ειδικώς, την απόκλιση της κρίσης του από την (θετική) γνωμοδότηση του Έλληνα Προξένου, ο οποίος, κατόπιν της προφορικής συνέντευξης του αιτούντος έκρινε ότι στο πρόσωπο αυτού τεκμηριώνεται η ιδιότητά του ως ομογενούς.

Σύμφωνα, δε, με τα αναφερόμενα στο παραπάνω έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας όσα σε αυτό εκτίθενται αναφορικά με τον Π.Ν (Ρ.Ν) ισχύουν επακριβώς και για τον αδελφό του, Ρ.Ν (Ρ.Ν), η απορριπτική απόφαση επί της αίτησης πολιτογράφησης του οποίου ακυρώθηκε με την απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου με αριθμό 1392/2020.

Ακολουθως, υποβλήθηκε το εξεταζόμενο ερώτημα, με την εξής ειδικότερη διατύπωση:

α) Λαμβανομένου υπόψη ότι οι διοικητικές πράξεις που ακυρώθηκαν έχουν ως αφετηρία τους τη διενέργεια εξέτασης των αιτούντων ενώπιον του Έλληνα Προξένου, κρίνεται προτιμότερη η αναπομπή των υποθέσεων στον Έλληνα Πρόξενο, για νέα κρίση, η οποία να αιτιολογεί επαρκώς την ύπαρξη ελληνικής εθνικής συνείδησης, ή

β) Η διοίκηση οφείλει να εκδώσει νέες απορριπτικές αποφάσεις των αιτημάτων πολιτογράφησης με εμπειριστατωμένη, επαρκέστερη αιτιολογία στο σώμα της πράξης.

Κατά, δε, την ορθή ερμηνεία, του υπό στοιχείο α) υποερωτήματος, ο αληθής προβληματισμός της υπηρεσίας αφορά στο σημείο μέχρι το οποίο πρέπει ή είναι δυνατό να αχθούν οι ενέργειες της διοίκησης προκειμένου να συμμορφωθεί με το περιεχόμενο των εν λόγω ακυρωτικών αποφάσεων.

Νομοθετικό πλαίσιο

2. Στην παράγραφο 5 του **άρθρου 95** του ισχύοντος Συντάγματος ορίζεται ότι: *«Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».*

3. Στα άρθρα **1, 2 και 3** του ν. **3068/2002** «Συμμόρφωση του Δημοσίου προς τις δικαστικές αποφάσεις» (Α'274), εκτελεστικού της προαναφερόμενης συνταγματικής διάταξης, όπως ισχύει, ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

«Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει».

Άρθρο 2

« 1. Η αρμοδιότητα για τη λήψη των προβλεπόμενων στο άρθρο 3 μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις ανατίθεται σε τριμελές συμβούλιο: α).....β).....δ)

ε) των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων, αν πρόκειται για αποφάσεις αυτών.

2. Το τριμελές συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του οικείου δικαστηρίου και δύο μέλη του.....3.».

4. Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 6 του ν. 3068/2002 εφαρμόζονται αναλόγως για τον έλεγχο από τα διοικητικά δικαστήρια της συμμόρφωσης της Διοίκησης στις αποφάσεις τους.

Άρθρο 3

«1....2. Το τριμελές συμβούλιο μπορεί να ορίσει έναν δικαστή με βαθμό τουλάχιστον εφέτη ή αντίστοιχο, ως εντεταλμένο για να διατυπώνει και αυτεπαγγέλτως γνώμη και να παρέχει την αναγκαία συνδρομή, ως προς τον ενδεικνυόμενο τρόπο συμμόρφωσης προς την απόφαση, στην αρχή που υποχρεούται σε συμμόρφωση. Η υπόχρεη προς συμμόρφωση διοικητική αρχή μπορεί πάντοτε να ζητεί από τον εντεταλμένο δικαστή οδηγίες για τον προσήκοντα τρόπο συμμόρφωσης προς την απόφαση.3.....».

4. Στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989 (Κωδικοποίηση νόμων για το ΣτΕ, Α'8) ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη.2.....3....»

4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ.5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση.

5. Οι αποφάσεις της Ολομέλειας, ακυρωτικές και απορριπτικές, καθώς και των τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής, κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο».

5. Στα άρθρα **8 παρ. 2** και **10** του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας (Κ.Ε.Ι) που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. **3284/2004** (Α'217), όπως ίσχυε, κατά τον κρίσιμο χρόνο, πριν από τις τροποποιήσεις που επήλθαν με το ν. 4735/2020, ορίζονταν τα ακόλουθα:

Άρθρο 8

«2. Η απόφαση επί αίτησης πολιτογράφησης αιτιολογείται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας»

Άρθρο 10

«1. Η αίτηση πολιτογράφησης ομογενών που διαμένουν στο εξωτερικό υποβάλλεται στον Έλληνα Πρόξενο του τόπου κατοικίας τους, ο οποίος τη διαβιβάζει στο Υπουργείο Εσωτερικών, με έκθεση του, στην οποία περιλαμβάνονται απαραίτητως στοιχεία που τεκμηριώνουν την ιδιότητα του αιτούντος ως ομογενούς. Μαζί με την αίτηση υποβάλλονται και τα εξής:

α. Δήλωση πολιτογράφησης, η οποία γίνεται ενώπιον του Προξένου, παρουσία δύο (2) Ελλήνων πολιτών ως μαρτύρων.

β. Ακριβές αντίγραφο ισχύοντος αλλοδαπού διαβατηρίου ή άλλου αποδεικτικού ταυτοπροσωπίας.

γ. Πρωτότυπο πιστοποιητικό γέννησης νομίμως επικυρωμένο και επίσημα μεταφρασμένο ή άλλο ισοδύναμο πιστοποιητικό που προβλέπεται από τη νομοθεσία της χώρας πρώτης ιθαγένειας.

δ. Πρωτότυπο πιστοποιητικό ποινικού μητρώου αλλοδαπής αρχής νομίμως επικυρωμένο και επίσημα μεταφρασμένο.

2. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από εξέταση των στοιχείων του φακέλου του ομογενούς και τη γνώμη του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για θέματα που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, εισηγείται στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης την αποδοχή ή μη του αιτήματος για πολιτογράφηση.

Οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη υποχρεούνται να διατυπώσουν την παραπάνω γνώμη για θέματα που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών. Η παράλειψη των αρμόδιων αστυνομικών αρχών να

αποστείλουν εγκαίρως γνώμη δεν κωλύει την έκδοση της απόφασης του Υπουργού.»

3. Οι διατάξεις των άρθρων 8 και 9 εφαρμόζονται και για την πολιτογράφηση του παρόντος άρθρου.»

6. Τέλος, στις διατάξεις των άρθρων 17 και 20 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας που κυρώθηκε με το ν. 2690/1999 (Α 45), ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 17

«1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της.

2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης. 3.....»

Άρθρο 20

«1. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη) ή πρόταση άλλου οργάνου, η μεν γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα, η δε πρόταση υποβάλλεται με πρωτοβουλία του προτείνοντος οργάνου. Η γνώμη ή η πρόταση, πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της.

2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης. Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης, καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς. 3.....4.....»

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και του όλου νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και την υπαγωγή σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη μας, συνάγονται τα ακόλουθα:

7. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 1 του ν.3068/2002 προκύπτει ότι η διοίκηση μέσα στο πλαίσιο εφαρμογής των αρχών του κράτους δικαίου, της χρηστής διοίκησης και της νομιμότητας της διοικητικής δράσης, οφείλει να συμμορφώνεται απροφασίστως και χωρίς οποιαδήποτε καθυστέρηση προς τις αποφάσεις όλων των δικαστηρίων, εφαρμόζοντας με θετικές ενέργειες ή με παραλείψεις όσα απορρέουν από αυτές (ενδεικτικά: ΝΣΚ 142/2020).

Εξάλλου, το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της διοίκησης προσδιορίζονται από το αντικείμενο της ακύρωσης, το οποίο, μεταξύ άλλων, καθορίζεται από το είδος και τη φύση της πράξης που ακυρώθηκε καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις πάνω στα ζητήματα που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το δικαστήριο στο αιτιολογικό της απόφασής του (Ολομ ΣΤΕ 1163-1167/17, ΣΤΕ 852/2019, 4775/2012, ΝΣΚ 49/2017).

8. Από τη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 50 του π.δ 18/1989 συνάγεται ότι, ως συνέπεια της ακυρωτικής δικαστικής απόφασης, όχι μόνον του Συμβουλίου της Επικρατείας, αλλά και του Διοικητικού Εφετείου, όπως τούτο προκύπτει από την διατύπωση της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 702/1977, η ακυρωθείσα πράξη εξαφανίζεται έναντι όλων, έτσι ώστε αυτή να θεωρείται ως μηδέποτε εκδοθείσα και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο (ενδεικτικά, Ολομ. ΣΤΕ 441/2002, ΣΤΕ 3606/2012, 3043/2013, 3508/2014, 744/2016), η υπόθεση ανατρέχει στον χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης, η δε τυχόν εκδιδόμενη, σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση, νέα πράξη ανάγεται στον χρόνο εκείνο και διέπεται, κατ' αρχήν, από το τότε ισχύον νομικό και πραγματικό καθεστώς, λόγω της υποχρέωσης της διοίκησης να σεβασθεί το δεδικασμένο που απορρέει από την ακυρωτική απόφαση και να συμμορφωθεί προς αυτήν (ενδεικτικά, ΣΤΕ 15/2020).

9. Όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 10 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, για την απόκτηση της Ελληνικής Ιθαγένειας με πολιτογράφηση, από ομογενή, αλλοδαπό, κάτοικο εξωτερικού, προβλέπεται μια διοικητική διαδικασία, η οποία διαρθρώνεται σε διακριτά στάδια, αρχής γενομένης από την υποβολή

της αίτησης του ενδιαφερομένου, με τη δήλωση πολιτογράφησης, συνοδευόμενη από τα, κατά νόμο, δικαιολογητικά, ακολουθεί η έκθεση του Έλληνα Προξένου της οικείας Προξενικής Αρχής σχετικά με την τεκμηρίωση της ομογενειακής ιδιότητας του αιτούντος, η εισήγηση της αρμόδιας διεύθυνσης του Υπουργείου Εσωτερικών για την σύνταξη της οποίας συνεκτιμάται, με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, η έκθεση του Προξένου, και τέλος η απόφαση του έχοντος την αποφασιστική αρμοδιότητα Υπουργού σχετικά με την αποδοχή ή απόρριψη του αιτήματος.

10. Η έννοια του ομογενούς, ελλείπει, διαχρονικά, συγκεκριμένου νομοθετικού ορισμού της (αδρή αναφορά στην έννοια του ομογενούς περιέλαβε το άρθρο 5 του καταργηθέντος Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, νδ 3370/1955, σύμφωνα με το οποίο, στοιχείο της έννοιας του ομογενούς ήταν η *αρμόζουσα σε Έλληνα συμπεριφορά*, «.....οίτινες συμπεριφέρονται πράγματι ως Έλληνες»)- διαμορφώθηκε νομολογιακά, έτσι ώστε με τον όρο *ομογενής* να νοείται «ο ανήκων εις το ελληνικόν γένος ή έθνος, ήτοι ο κεκτημένος ελληνικήν εθνικήν συνείδησιν, συναγομένην κυρίως εκ των συνδεόντων αυτόν προς το ελληνικόν έθνος στοιχείων και χαρακτηριστικών της προσωπικότητός του, των αναφερομένων ιδία εις την καταγωγήν του (εκ πατρός ή μητρός ή απωτέρων προγόνων), την γλώσσαν, την θρησκείαν, τας εθνικάς παραδόσεις και εν γένει την κοινήν συνείδησιν των ιστορικών πεπρωμένων του έθνους» (ΣτΕ 2756/1983, 275/1999, 2633/2009, 350/2011, Ολομ. ΣτΕ 460/2013, βλ. και ΝΣΚ 14/1990, 288/2011).

Συνεπώς, η έννοια του ομογενούς αποτελεί συνάρτηση της εθνικής καταγωγής και της ελληνικής εθνικής συνείδησης, έτσι ώστε η αρμόδια υπηρεσία της Προξενικής Αρχής, κατά την τεκμηρίωση της ομογενειακής ιδιότητας, προβαίνει σε διαπίστωση της συνδρομής της εθνικής καταγωγής στο πρόσωπο του ενδιαφερόμενου, μετά από αξιολόγηση των στοιχείων που προσκομίζονται από αυτόν, όπως και της ελληνικής εθνικής του συνείδησης, που συνάγεται από την εν γένει συμπεριφορά του και τα λοιπά στοιχεία και χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του, τα οποία πρέπει να προκύπτουν από τα στοιχεία, που εκτίθενται με σαφήνεια στην έκθεση που συντάσσει κάθε φορά η αρμόδια Προξενική Αρχή (ΔΕΦ Αθ (Ακυρ), 472/2018).

11. Με την εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών (Διεύθυνση Ιθαγένειας/ Τμήμα Πολιτογραφίσεων Ομογενών Αλλοδαπών) με αριθμό πρωτοκόλλου Φ. 141886/14339/4.6.2014, παρασχέθηκαν οδηγίες, σχετικά με την διαδικασία, πολιτογράφησης, σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, των ομογενών αλλοδαπών, οι οποίοι διαμένουν στο εξωτερικό. Σύμφωνα με την εγκύκλιο, για την πολιτογράφηση πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου η τυπική προϋπόθεση της εθνικής του καταγωγής και η ουσιαστική προϋπόθεση της εθνικής του συνείδησης, προϋποθέσεις οι οποίες εξακριβώνονται από τις οικείες προξενικές αρχές σε δυο στάδια. Κατά το πρώτο στάδιο, διαπιστώνεται η εθνική καταγωγή, όπως αυτή μπορεί να προκύψει από τα στοιχεία των εγγραφών των ανιόντων του αιτούντος, της ιστορικής διαδρομής της οικογένειάς του, των προξενικών εγγραφών, της κτήσης ελληνικής ιθαγένειας των συγγενικών του (εξ αίματος) προσώπων και των προξενικών διαβατηρίων κλπ. Κατά το δεύτερο στάδιο, διαπιστώνεται, από τον Έλληνα Πρόξενο, με έκθεσή του, μετά από κλήση του ενδιαφερομένου σε συνέντευξη, η συνδρομή στο πρόσωπό του ελληνικής εθνικής συνείδησης. Για την διαπίστωση αυτή και την σύνταξη της έκθεσής του, ο Πρόξενος συνεκτιμά τις γνώσεις του αιτούντος σε σημαντικές θεματικές ενότητες που αφορούν στην Ελλάδα και οι οποίες τείνουν να αποδείξουν την επαφή του με την Ελλάδα και την αντίληψη που έχει για τη σύγχρονη πραγματικότητα της χώρας, την ελληνική ιστορία, τον ελληνικό πολιτισμό, την κοινωνική ζωή, την πολιτική και διακυβέρνηση της χώρας. Σύμφωνα, δε, με την εγκύκλιο, προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα και δυσκολίες ερμηνείας του περιεχομένου ορισμένων προξενικών εκθέσεων, σε περίπτωση που εντοπίζονται ελλείψεις, ασάφειες ή αντιφάσεις σε εκθέσεις προξένων, ιδίως σε όσες περιλαμβάνουν εισήγηση αποδοχής του αιτήματος πολιτογράφησης, η υπηρεσία διατηρεί τη δυνατότητα να προβαίνει αιτιολογημένα στην αναπομπή αυτών προς την οικεία προξενική αρχή, προκειμένου να παρασχεθούν εγγράφως, οι αναγκαίες διευκρινίσεις.

12. Από την απλή γραμματική ερμηνεία της ίδιας παραπάνω διάταξης μπορεί, ευχερώς, να συναχθεί ότι η έκθεση της οικείας προξενικής αρχής, στην οποία καταγράφονται, κατά τρόπο αναλυτικό τα στοιχεία που συνηγορούν ή όχι στην

τεκμηρίωση της ομογενειακής ιδιότητας του αιτούντος, δεν έχει τον χαρακτήρα γνώμης του διοικητικού αυτού οργάνου, ελλείπει ρητής αναφοράς της ως τέτοιας στο νομοθετικό κείμενο, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι την έκθεση του προξένου ακολουθεί *εισήγηση* της αρμόδιας υπηρεσίας, η οποία συντάσσεται μετά από αξιολόγηση της προξενικής έκθεσης και του συνόλου των στοιχείων του φακέλου του ενδιαφερομένου.

Τούτο, άλλωστε, προκύπτει και από την διαδικασία που διαγράφεται στις παρ. 1 - 3 της συγγενούς διάταξης του άρθρου 15 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως αυτό ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 38 παρ. 2 του ν. 4604/2019 (Α' 50), το οποίο αναφέρεται στην απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, από ομογενείς που προέρχονται από χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και κατοικούν σε αυτές, σύμφωνα με τις οποίες «1. *Ομογενείς που κατοικούν σε χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης μπορούν να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια μετά από αίτηση προς την Ελληνική Προξενική Αρχή του τόπου κατοικίας τους εφόσον* α)....., β).....2.....*Για την ιδιότητα του ως ομογενή γνωμοδοτεί τριμελής επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον Έλληνα Πρόξενο ως πρόεδρο και δυο μέλη..... Για την διακρίβωση της ιδιότητας του ομογενούς η ανωτέρω επιτροπή καλεί τον ενδιαφερόμενο σε συνέντευξη και συνεκτιμά οποιαδήποτε στοιχεία προσκομίσει ο τελευταίος, από τα οποία μπορεί να συναχθεί η ιδιότητά του αυτή.* 3.....*Πριν από την έκδοση της απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για τη χορήγηση της ελληνικής ιθαγένειας, γνωμοδοτούν ειδικές επιτροπές που συγκροτούνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης.....».* Προκύπτει, δηλαδή, ότι στην περίπτωση του άρθρου 15 του ΚΕΙ, όπως ίσχυε, ο νομοθέτης εξέφρασε ρητά τη βούλησή του, πριν από την έκδοση της απόφασης του (τότε) αποφασίζοντος οργάνου να προηγείται η διατύπωση της (απλής) γνώμης των από το άρθρο αυτό προβλεπόμενων Επιτροπών. [Ήδη, με το ν. 4604/2019 απλουστεύθηκε η διαδικασία για την απονομή της ελληνικής ιθαγένειας σε ομογενείς, προερχόμενους από χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης που κατοικούν σε αυτές, με την κατάργηση των γνωμοδοτικών Επιτροπών, και με την παραπομπή στην προβλεπόμενη από το άρθρο 10 διαδικασία, η οποία, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, περιλαμβάνει

την έκθεση του προξένου σχετικά με τη συνδρομή στο πρόσωπό τους της ιδιότητας του ομογενούς και την εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών, περί της αποδοχής ή της απόρριψης του αιτήματος πολιτογράφησης].

13. Περαιτέρω, από τη γραμματική διατύπωση της ίδιας παραπάνω διάταξης του άρθρου 10 του ΚΕΙ, προκύπτει ότι ο νομοθέτης δεν όρισε ρητά τη διενέργεια συνέντευξης ενώπιον του Έλληνα Προξένου ως τρόπο εξακρίβωσης της ελληνικής εθνικής συνείδησης του ενδιαφερομένου, όπως το έπραξε στην περίπτωση του άρθρου 15 παρ.2, υπό την προϋσχύουσα έκδοσή του, η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της 141886/14339/4.6.2014 εγκυκλίου του Υπουργείου Εσωτερικών. Με την παραπάνω εγκύκλιο, ωστόσο, προφανώς, υιοθετήθηκε από τη διοίκηση, αυτούσια η πρόβλεψη της παρ. 2 του άρθρου 15 ΚΕΙ και για την περίπτωση του άρθρου 10, έτσι ώστε να προβλεφθεί με αυτήν η κλήση, από τον Έλληνα Πρόξενο, του ενδιαφερομένου σε συνέντευξη, προκειμένου, προφανώς, να υπάρξει πλήρης διαφώτιση του προξένου σχετικά με τη συνδρομή του στοιχείου της ελληνικής συνείδησης, στοιχείου που αφορά στην προσωπικότητα του αιτούντος, αποτελεί δε, στοιχείο του νομολογιακά διαμορφωθέντος ορισμού του ομογενούς. Η διενέργεια, όμως, της συνέντευξης πρέπει να τελεί υπό την προϋπόθεση, που επιβάλλεται από την αρχή του κράτους δικαίου και την διάταξη του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ότι τηρούνται πρακτικά της συνέντευξης στα οποία καταγράφεται το περιεχόμενό της με αναφορά στα ερωτήματα που τέθηκαν και στις απαντήσεις που τυχόν έδωσε (πρβλ. Ολομ. ΣτΕ, 3052/2009, ΣτΕ 698/2017), ενώ, περαιτέρω, με τον τρόπο αυτό, αποφεύγεται η διατύπωση υποκειμενικών εκτιμήσεων σχετικά με την συνδρομή του στοιχείου αυτού.

14. Στην συγκεκριμένη περίπτωση από τον φάκελο του ερωτήματος προκύπτει ότι **α)** την έκθεση του Προξένου δεν ακολούθησε η προβλεπόμενη από το νόμο εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας προς τον Υπουργό σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος πολιτογράφησης, αλλά η έκδοση της απορριπτικής υπουργικής απόφασης. Από, δε, τη διατύπωση της προαναφερόμενης εγκυκλίου, στην οποία γίνεται αναφορά σε *εισήγηση* από τον Πρόξενο *αποδοχής*

του αιτήματος πολιτογράφησης, μπορεί να συναχθεί ότι η υπηρεσία προσέδωσε στην έκθεση αυτή την έννοια της εισήγησης, με αποτέλεσμα να παραλειφθεί το, στάδιο της διοικητικής διαδικασίας που προβλέπει την σύνταξη *εισήγησης* από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου, και, προφανώς, να εκχωρηθεί μέσω της διοικητικής πρακτικής, στον Πρόξενο αρμοδιότητα την οποία ο νομοθέτης δεν απένειμε σε αυτόν, στον οποίο χορηγήθηκε μόνο η αρμοδιότητα της διακρίβωσης της ιδιότητας του αιτούντος ως ομογενούς. (πρβλ. και τη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 15 του ΚΕΙ, σύμφωνα με την οποία έργο της τριμελούς Επιτροπής ήταν η γνωμοδότηση για την ομογενειακή ιδιότητα του ενδιαφερομένου).

β) στην έκθεση του Προξένου δεν καταγράφονται οι ερωτήσεις που τέθηκαν στον αιτούντα και οι αντίστοιχες απαντήσεις, έτσι ώστε με αυτήν να τεκμηριώνεται, κατά τρόπο ορισμένο η κρίση του σχετικά με την συνδρομή του κριτηρίου της ελληνικής συνείδησης στο πρόσωπο του αιτούντος.

15. Σύμφωνα με την ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με αριθμό 1391/2020, κρίθηκε με δύναμη δεδρασμένου, και συνεπώς κατά τρόπο δεσμευτικό για την διοίκηση, ότι η έκθεση του Προξένου σχετικά με την συνδρομή των προϋποθέσεων για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας, με την διαδικασία της πολιτογράφησης έχει το χαρακτήρα *απλής γνώμης*.

Υπό την ερμηνεία αυτή που δόθηκε από το ακυρωτικό Δικαστήριο, από την απλή γνώμη, το έχον την αποφασιστική αρμοδιότητα όργανο, εν προκειμένω ο Υπουργός, μπορεί να αποκλίνει, με απόφαση, πλήρως, ειδικώς και εμπειρισταμένως αιτιολογημένη, σύμφωνα με τις επιταγές των διατάξεων των άρθρων 17 και 20 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Κατά την αιτιολόγηση, δηλαδή, της απόκλισης πρέπει να παρατίθενται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που να αιτιολογούν νόμιμα και επαρκώς την απόκλιση, να συνιστούν δηλαδή συγκεκριμένους και ελέγξιμους, ακυρωτικά, λόγους οι οποίοι να ανάγονται είτε στο ζήτημα της εθνικής καταγωγής, είτε στο ζήτημα της εθνικής συνείδησης του ενδιαφερομένου (πρβλ. ΣτΕ 698/2017, 1441/2019).

Σε κάθε περίπτωση, και ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα της έκθεσης του Προξένου, η απόφαση αποδοχής ή απόρριψης του αιτήματος πολιτογράφησης πρέπει να φέρει πλήρη και επαρκή αιτιολογία, όπως προκύπτει από τον

συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και 8 του ΚΕΙ.

16. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της παραπάνω ακυρωτικής απόφασης, ο Έλληνας Πρόξενος της οικείας Προξενικής Αρχής, κατόπιν της συνέντευξης που διενεργήθηκε ενώπιόν του, εισηγήθηκε την αποδοχή του αιτήματος πολιτογράφησης του P.N με την αιτιολογία ότι «έχει ελληνική καταγωγή (τρίτης γενιάς ομογενής), διατηρεί επαφές με την χώρα την οποία αγαπάει και επισκέπτεται συχνά, έχει υψηλή εθνική συνείδηση και μεγάλο μέρος της οικογένειάς του από την πλευρά της μητέρας του έχει ήδη αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια.». Με την ακυρωθείσα υπουργική απόφαση, απορρίφθηκε το αίτημα με την αιτιολογία ότι «από το περιεχόμενο της έκθεσης του Διευθύνοντος το Προξενικό Γραφείο της Πρεσβείας της Ελλάδας στην Βηρυτό και τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι ο αιτών πληροί τις απαιτούμενες από το νόμο προϋποθέσεις για την πολιτογράφηση του ως ομογενής». Με την ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ακυρώθηκε η απορριπτική απόφαση του υπουργού ως πλημμελώς αιτιολογημένη με το σκεπτικό ότι «.....εφόσον ο Έλληνας πρόξενος γνωμοδότησε ότι από την προφορική συνέντευξη του αιτούντος και την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων τεκμηριώνεται η εθνική καταγωγή αυτού σε συνάρτηση και με την διαπίστωση της ελληνικής εθνικής του συνείδησης, όφειλε ο υπουργός να αιτιολογήσει ειδικώς την περί του αντιθέτου κρίση του, με αναφορά, έστω και συνοπτικά, της αιτιολογίας, στο σώμα της πράξης, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Εν προκειμένω όμως, στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται αορίστως ότι ο αιτών δεν πληροί τις από το νόμο προϋποθέσεις για την πολιτογράφηση του ως ομογενής.....Ούτε εξάλλου, η έλλειψη αυτή της ειδικής αιτιολογίας της πράξης μπορεί να αναπληρωθεί, εκ των υστέρων, με την με αρ. πρωτ.ΓΠΑ34609/11/11/2019 έκθεση απόψεων του καθ' ού η αίτηση.....σύμφωνα με την οποία από τα τηρούμενα στην υπηρεσία στοιχεία δεν επιβεβαιώθηκε η αδιαμφισβήτητη ελληνική καταγωγή της μητέρας και της γιαγιάς του αιτούντος, ούτε από το περιεχόμενο της προξενικής έκθεσης προκύπτει ότι αιτιολογείται επαρκώς η ελληνική συνείδηση αυτού..... » (φύλλο 5 της απόφασης με αριθμό 1391/2020).

17. Από το παραπάνω σκεπτικό προκύπτει ότι, κατά την κρίση του ακυρωτικού Δικαστηρίου, η πλημμέλεια της αιτιολογίας εντοπίζεται στην υπουργική απόφαση και δεν ανατρέχει στην έκθεση της Προξενικής Αρχής, η αιτιολογία της οποίας (έκθεσης), δεν αποτέλεσε και την αιτιολογία της ακυρωθείσας υπουργικής απόφασης (πρβλ. ΔΕΦΑ 2010/2019, 628/2020).

Συνεπώς, και σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στις σκέψεις **7** και **8**, εν προκειμένω, η διοίκηση, συμμορφούμενη με την ακυρωτική απόφαση, έχει τις εξής δυνατότητες: **A)** Να δεχτεί την αίτηση πολιτογράφησης, είτε **B)** Να εμμένει στην απορριπτική της κρίση και να την απορρίψει. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η έκταση συμμόρφωσης με το, δεσμευτικό, περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης καθορίζεται και οριοθετείται από το σκεπτικό αυτής, έτσι ώστε η διοίκηση, και εν προκειμένω ο Υπουργός, πρέπει να εκδώσει νέα απόφαση με την οποία να αιτιολογείται πλήρως, ειδικά και εμπειριστατωμένα η απόκλιση του, από την *θετική εισήγηση* του Προξένου, νομικός χαρακτηρισμός, ο οποίος δόθηκε στην προξενική έκθεση από το Δικαστήριο. Η ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της νέας υπουργικής απόφασης, θα διαμορφωθεί βάσει των στοιχείων, τα οποία ίσχυαν κατά τον χρόνο έκδοσης της υπουργικής απόφασης που ακυρώθηκε, και τα οποία δεν αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας και κρίσης από τον ακυρωτικό δικαστή.

Το δεδουλευμένο της ακυρωτικής απόφασης δεν επιβάλλει στη διοίκηση την αναπομπή της υπόθεσης στην προξενική αρχή. Άλλωστε, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν σχετικά με την υποχρεωτική αναγραφή του περιεχομένου της συνέντευξης ενώπιον του Έλληνα Προξένου, με την μορφή πρακτικών (σκ. **13**), σε συνδυασμό με το ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν προκύπτει από τον φάκελο του ερωτήματος η καταγραφή των ερωτήσεων και των απαντήσεων που δόθηκαν σχετικά με τις θεματικές ενότητες / άξονες, όπως αυτοί ορίζονται στην προαναφερόμενη εγκύκλιο του Υπουργείου, η αναπομπή στον Πρόξενο δεν θα ήταν, σε κάθε περίπτωση, δυνατό να οδηγήσει σε εκφορά επαρκέστερα αιτιολογημένης κρίσης αυτού, εφόσον ο Πρόξενος δεν θα είχε τις αναγκαίες πληροφορίες προς τον σκοπό αυτό, και τις οποίες θα μπορούσε να λάβει μόνο σε περίπτωση, κατά την οποία καλούσε τον ενδιαφερόμενο σε νέα συνέντευξη,

κάτι το οποίο θα προσέκρουε στην διάταξη του άρθρου 50 του π.δ 18/1989, όπως έχει αυτή διαχρονικά ερμηνευτεί (σκ. 8).

18. Τα στοιχεία, τα οποία, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, δύνανται να αποτελέσουν περιεχόμενο της νέας υπουργικής απόφασης, σε περίπτωση που αυτή είναι απορριπτική, εμπεριέχονται στο περιεχόμενο των απόψεων της υπηρεσίας, οι οποίες κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου με το έγγραφό της με αριθμό πρωτοκόλλου 2019/0017587/11.11.2019, και αναφέρονται σε στοιχεία που υπήρχαν στο διοικητικό φάκελο, κατά τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της απορριπτικής απόφασης. Με το εν λόγω έγγραφο πρωτίστως, και σύμφωνα με τα τηρούμενα στην υπηρεσία στοιχεία αμφισβητήθηκε η συνδρομή της τυπικής προϋπόθεσης της εθνικής καταγωγής στο πρόσωπο του αιτούντος, δεδομένου *«ότι δεν επιβεβαιώθηκε από τα τηρούμενα στην υπηρεσία στοιχεία η αδιαμφισβήτητη ελληνική καταγωγή της μητέρας και της γιαγιάς του αιτούντος, λαμβανομένου υπόψη ότι η μητέρα του προσφεύγοντος απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια με βάση το άρθρο 8 παρ. 1 του ν. 1438/1984, δηλαδή ως τέκνο Ελληνίδας χωρίς όμως να έχει αποδειχθεί η κατοχή της ελληνικής ιθαγένειας της μητέρας αυτής, κατά το χρόνο γέννησής της ώστε να επιβεβαιώνεται η νομιμότητά έκδοσής της. Σημειώνεται ότι η φερόμενη ως γιαγιά του αιτούντος απέκτησε την ιδιότητα της Ελληνίδας πολίτη το έτος 1986 με την εγγραφή της στο δημοτολόγιο του Δήμου Αθηναίων, σε χρόνο δηλαδή μεταγενέστερο της γέννησης της κόρης της»*, ακολούθως δε, εκτέθηκε ότι η διαπίστωση της ελληνικής εθνικής συνείδησης δεν αιτιολογήθηκε επαρκώς στην προξενική έκθεση, ειδικότερα αναφορικά με τις γνώσεις του αιτούντα για την ιστορική διαδρομή, σημαντικά γεγονότα και πρόσωπα της ελληνικής ιστορίας, γεωγραφίας και πολιτισμού, καθώς και τη συμμετοχή σε εκδηλώσεις της ομογένειας. Το περιεχόμενο αυτό όφειλε η ακυρωθείσα υπουργική απόφαση να έχει ως περιεχόμενό της, έτσι ώστε να ικανοποιείται η, απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 17 και 20 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, απαίτηση για αναγραφή, έστω, συνοπτικής, πλην σαφούς και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας στο σώμα αυτής, το ίδιο, δε, περιεχόμενο δύναται να αποτελέσει και περιεχόμενο της νέας, αιτιολογημένης, τυχόν απορριπτικής υπουργικής απόφασης.

19. Ενόψει, δε, όσων εκτέθηκαν ανωτέρω, (σκ. **9, 12 και 14**), προς τον σκοπό όχι μόνο της συμμόρφωσης με την ακυρωτική δικαστική απόφαση, αλλά και της σύμφωνης με το γράμμα (και το πνεύμα) της διάταξης του άρθρου 10 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας ενέργειας της διοίκησης, πριν από την έκδοση της νέας υπουργικής απόφασης πρέπει να προηγηθεί η εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου, η οποία είναι από το νόμο επιφορτισμένη να συντάσσει την προβλεπόμενη από το νόμο εισήγηση περί της αποδοχής ή απόρριψης του αιτήματος πολιτογράφησης, συνεκτιμώντας, απλώς, την έκθεση του προξένου περί τεκμηρίωσης της ομογενειακής ιδιότητας του αιτούντος. Με τον τρόπο αυτό δεν παραλείπεται το διακριτό αυτό στάδιο της διοικητικής διαδικασίας που οδηγεί στην αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος πολιτογράφησης, η παράλειψη του οποίου, θα μπορούσε, ενδεχομένως, να δημιουργήσει νέο ακυρωτικό λόγο, κατά της νέας, τυχόν απορριπτικής, υπουργικής απόφασης.

Σημειώνεται ότι τα αυτά ισχύουν και όσον αφορά την περίπτωση του R.N, αδελφού του P.N.

Απάντηση :

Με βάση όλα όσα ανωτέρω αναφέρθηκαν, στο ερώτημα που υποβλήθηκε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ε΄ Τμήμα) γνωμοδοτεί, ομόφωνα, ως εξής:

20. Προς τον σκοπό συμμόρφωσης της διοίκησης με την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με αριθμό 1391/2020 και με άλλες, ίδιες αποφάσεις με τις οποίες ακυρώθηκαν από το διοικητικό εφετείο αποφάσεις απορριπτικές αιτήσεων πολιτογράφησης ομογενών αλλοδαπών για έλλειψη αιτιολογίας, οι οποίες είχαν ως αφετηρία τη διενέργεια εξέτασης των αιτούντων ενώπιον του Έλληνα Πρόξενου, ως προς την ύπαρξη ελληνικής συνείδησης, α) δεν επιβάλλεται η αναπομπή των υποθέσεων στον Έλληνα Πρόξενο, για να αιτιολογήσει επαρκώς την κρίση του και β) εν προκειμένω, πρέπει, μετά από εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας, να εκδοθεί νέα απόφαση του Υπουργού, με την οποία, είτε να γίνεται δεκτό το αίτημα πολιτογράφησης του Π.Ν (P.N), είτε να αιτιολογείται, με το περιεχόμενο που προεκτέθηκε, πλήρως, ειδικά και εμπεριστατωμένα η απόκλιση της κρίσης του από την, κατά την παραδοχή της

παραπάνω ακυρωτικής απόφασης, θετική εισήγηση του Έλληνα Προξένου της οικείας προξενικής αρχής για την αποδοχή του αιτήματος πολιτογράφησης του Π.Ν (Ρ.Ν.),

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 05 .03.2021

Η Προέδρος

Η Εισηγήτρια

Νίκη Μαριόλη
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Χριστίνα Γιωτοπούλου
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ